

Hejsan svejsan!

Alltså ni kan bara inte tro vad jag har fått vara med om! En av mitt livs stora drömmar har gått i upplevelse – jag har bestigit Kebnekaise, Sveriges högsta berg. Det var helt otroligt! Lika vackert som jag hade trott, fast ännu finare, såklart, när jag också fick känna alla dofter, känna vinden mot pälsen och prata med olika fjälldjur, som till exempel lämlar, fjällripor och renar. Och man kunde se såååå långt! Det var alldeles magiskt och lite pirrigt i magen också när det blev som brantast.

Jag fick också möta renarnas bästa vänner, samerna, som berättade massor om sitt liv med renarna på fjället. Jag blev extra kompis med en ung kille som hette Ailo och hans farbror Per-Erik. De drog en massa roliga historier, så jag blev alldeles full av fjäll-filurfnitter, men de berättade också om hur mycket naturen har förändrats, att det inte är som förut när Per-Erik var ung och att det har blivit krångligare för renarna att överleva. Det gjorde mig såklart ledsen. Jag vill ju att alla djur ska ha det bra! Framförallt har det blivit varmare av klimatförändringarna och det påverkar renarnas fjällhem mycket. Ett exempel som Ailo beskrev var att när det blivit varmare så kommer snön lite mer hipp som happ och det kan plötsligt regna mitt i vintern. Då bildas det is som gör det mycket svårare för renarna att skrapa fram maten, som tidigare brukade gömma sig under ett fluffigt snötäcke.

Det blev en mängd nya ord jag fick lära mig där på fjället: allt från vaja (renhona), till fjällsippa (suuuperfin blomma som bara växer på fjället), kokkaffe (kaffe som man kokar över öppen eld), sporttejp (bra tygtejp att sätta på hälarna så man inte får skavsår i vandringskängorna) och biologisk mångfald (många olika växter, djur och andra organismer i naturen som samspelar på en plats, vilket gör den stark, frisk och tålig).

Per-Erik berättade att vi förlorar en massa biologisk mångfald när det blir varmare, men att renarna faktiskt är superdjur som hjälper till att bevara många av växterna. Renbetet ökar den biologiska mångfalden i fjälltrakterna, för när de betar och trampar runt hjälper de svagare växter att växa och hindrar att buskar tar över. Utan renarna skulle fjällen inte vara lika öppna och vackra.

(brevet fortsätter på nästa sida)

De hjälper till att hålla landskapet levande. Jag älskar dem!

När jag kom hem ringde jag min smarta och roliga kompis Fredrik Moberg. Han är forskare och har skrivit en bok som heter "Den uppfinningsrika planeten". Han säger att vi inte bara ska tänka på att rädda naturen, utan också se hur naturen kan hjälpa oss att lösa många problem. Vi kan lära oss så mycket av djuren och växterna omkring oss. Det tyckte jag stämde helt med det Per-Erik berättade!

Såklart ringde jag även till FN när jag kom hem för att berätta om min bergsbestigning och kolla in vad de gör för att skydda och hjälpa naturen... och det visade sig vara en hel massa! Hela mål 15 handlar om ju om det - och tydligen finns en hel stor överenskommelse, där väldigt många länder bestämt sig för att försöka skydda och återställa mer av den biologiska mångfalden. Bra känner jag!

Så nästa gång ni är ute och leker i naturen, tänk på alla fantastiska saker som händer där. Jag hoppas att ni en dag får komma till ett fjäll och se en ren, en fjällripa eller en lämmel som gör sitt bästa för att hålla fjället levande och vackert. Men såklart får ni hålla ögonen öppna precis där ni är - djuren och växterna och alla organismerna (som är lite svåra att se förstås) - hjälper oss dagarna i ända överallt! Så kom ihåg att ni också kan hjälpa till genom att vara snälla mot naturen och vara nyfikna på allt den har att erbjuda.

Ps: Jag har skickat med några bilder om ni är nyfikna och jag är förstås nyfiken på vad ni kan hitta för fantastiskt där ute!

